

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2021-314

6.4.2021

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Om selskapets ansvarserkjennelse binder sikrede – bal. § 8, 1. ledd, fal. § 7-6, 1. og 2. ledd.

Sikredes ansvarsselskap mottok melding fra skadelidtes forsikringsselskap om at sikredes lastebil hadde mistet stener og påført skader på skadelidtes bil. Sikredes ansvarsselskap henvendte seg til sikrede skriftlig for å få tilsendt skademelding, men etter manglende tilbakemelding etter to purringer erkjente selskapet ansvar ovenfor motpartens selskap basert på motpartens forklaring. Sikrede hevder at de ikke var ansvarlig for skaden, at andre lastebiler kan ha forårsaket skaden, og at sikrede ikke kan holdes ansvarlig bare fordi det ikke besvarte selskapets henvendelser i juni/juli som var midt i ferieavviklingen. Nemnda kom til at selskapet ikke kan binde skadevolder/sikrede i forhold til f.eks. en egenandel under forsikringen, men at selskapets ansvarserkjennelse i denne saken ikke hadde noe økonomiske konsekvenser for sikrede.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: usikkert (momskrav og bonustap)

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om at selskapets erkjennelse av erstatningsansvar for kollisjon er bindende for sikrede.

Sikredes ansvarsforsikring for lastebil omfatter:

person- og tingskader i henhold til Bilansvarslovens regler som følge av bruk av den forsikrede motorvognen.

Selskapet mottok 14.6.19 melding fra bilforsikringen for annen bil A om at sikredes lastebil hadde mistet stener og påført skader (sprukket frontrute og riper) på As bil. Selskapet varslet sikrede i brev datert 17.6.19 med følgende ordlyd:

Vi har mottatt melding om skaden med ... den 23. mai 2019. For å kunne behandle saken trenger vi skademelding. Vennligst send oss denne så snart som mulig. Dersom du ikke har fylt ut skademelding kan du klikke på følgende link for en nedlastbar versjon: www.if.no/skademelding

Selskapet sendte et purrebrev datert 2.7.19 til sikrede der det stod:

Vi har tidligere bedt om å få tilsendt skademeldingen, men kan dessverre ikke se å ha mottatt den. Det er fint om den kan sendes så snart som mulig, slik at vi kan komme videre i saken.

Selskapet sendte ytterligere et purrebrev datert 16.7.19 til sikrede:

Vi har tidligere bedt om å få tilsendt skademeldingen, men kan fortsatt ikke se å ha mottatt den. Får vi ikke skademeldingen innen en uke, må vi behandle saken ut fra opplysningene vi har mottatt fra motpart. Motpart mener at det datt steiner fra deres kjøretøy og traff motpartens bil. Frontruta har sprukket og det er riper på bilen.

Selskapet mottok ikke svar fra sikrede og la derfor til grunn As forklaring, som det hadde mottatt 18.6.19 via As selskap. I forklaringen fra A sto det følgende:

møtte en lastebil på veien hvor det datt steiner ut av på MP sin bil. Frontruta har sprukket og det er riper på bilen. Motpart: regnr: epost: tlf:

Selskapet erkjente ansvar ovenfor As selskap 30.7.19.

Sikrede var uenig i dette og henvendte seg til selskapets kundeombud, som i brev av 12.6.20 svarte sikrede slik:

Når det gjelder å plassere ansvar etter trafikkuhell, er forsikringsselskapene helt avhengige av opplysninger fra partene som er involvert. Jeg har gjennomgått dokumentasjonen i saken og ser at saken startet i ...selskapet... med at det 14.06.2019 kom melding fra ...skadelidtes forsikringsselskap.... Ansvarsgrunnlaget ble oppgitt å være at deres bil hadde mistet stener.

Denne meldingen ble tolket dithen at det hadde falt sten fra plan / kasse / ramme, og anses dermed som uaktsomhet. Gods skal sikres slik at det ikke kan falle av. Med bakgrunn i dette ble dere bedt om å sende inne skademelding, slik at ansvarsgrunnlaget kunne vurderes. Skademelding ble etterspurt 17. juni, 2. juli og 16. juli, uten noen respons fra dere. I det siste brevet ble det opplyst om at dersom ...selskapet... ikke hører noe fra dere, ville dere få ansvaret for skaden. Om dere ikke hadde kjennskap til hendelsen som ...skadelidtes forsikringsselskap... meldte til ...selskapet..., hadde det vært naturlig at dere tok kontakt med ...selskapet.... Ettersom det ikke kom noen tilbakemelding fra dere, måtte ...selskapet... som varslet, erkjenne ansvar basert kun på opplysningene fra den andre parten.

Sikrede sendte 29.7.20 klage til Finansklagenemnda.

Sikrede anfører at han ikke er bundet av selskapets erkjennelse av ansvar. På skadetidspunktet var det to andre biler som passet til signalementet for skadevoldende bil. Manglende svar på tre henvendelser fra selskapet kan ikke grunnlag for erkjennelse av ansvar. Sikrede viser til at de ble kontaktet tre ganger i overgangen juni/juli, som er den tetteste feriemåned.

Selskapet anfører at sikrede er bundet. Selskapet fikk melding fra As selskap 14.6.19 med opplysninger om at sikredes bil skal ha mistet steiner. Selskapet opplyser at det i brev til sikrede 17.6.19 ba om skademelding, og at det ble purret opp 2.7.19 og 16.7.19. Selskapet viser til at det i det siste varselet, 16.7, opplyste at dersom selskapet ikke mottok en tilbakemelding innen én uke, så måtte selskapet legge opplysningen det fikk fra A til grunn.

Selskapet viser til at forsikringsselskapene er helt avhengige av opplysninger fra partene som er involvert for å avgjøre ansvarsspørsmål etter trafikkuhell. Da sikrede ikke ga noen tilbakemelding, la selskapet til grunn As forklaring som det mottok 18.6.20. Selskapet viser til at det erkjente ansvar til As selskap 30.7.19, altså 14 dager etter at det ga sikrede én ukes frist for tilbakemelding.

Selskapet anfører at sommerferien ikke kan være en unnskyldning for at det ikke fikk svar fra sikrede, at det var fullt mulig å gi en kort beskjed om at sikrede var uenig, og at selskapet i så fall kunne ha utsatt fristene som var oppgitt i dets brev. Selskapet hevder videre at siden det ikke fikk noen informasjon fra sikrede, så hadde det ikke grunnlag for å si at As forklaring var feil.

Selskapet opplyser at dette har medført bonustap for sikrede og et krav fra selskapet på moms. Selskapet påpeker imidlertid at moms ikke er et direkte tap for sikrede da han fradragsfører dette. Heller ikke bonustapet vil medføre noen direkte kostnad for sikrede fordi selskapet har sluttet med bonus.

Selskapet påpeker at dersom sikrede gis medhold, vil det innebære at bevisst "passiv medvirkning" lønner seg, og at en potensiell skadevolder slipper unna sitt ansvar ved å ikke delta i fakta-innsamlingen til selskapene. Selskapet mottok en rimelig fornuftig forklaring fra skadelidte på hva som faktisk hadde skjedd, og som det objektivt var liten grunn å betvile. Problemet er at sikrede/skadevolder ikke medvirket til å opplyse saken. Selskapet mener det ikke kan klandres etter å ha gitt sikrede tre muligheter til å komme med sitt syn, og selskapet kan ikke se hvordan det skulle ha behandlet en slik sak annerledes. Selskapet opplyser for øvrig at sikredes lastebil skal

ha kollidert med en annen bil, dvs. hatt et fysisk sammenstøt, og at partene skal ha stanset og utvekslet data med hverandre, slik at sikrede måtte forvente at selskapet ville ta kontakt om saken.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om sikrede er bundet av selskapets erkjennelse av ansvar.

Nemnda mener selve kollisjonen er for dårlig opplyst til at nemnda kan ta stilling til ansvarsforholdet, men ser på spørsmålet om selskapets erkjennelse av ansvar kan binde sikrede.

Trafikkforsikringen er etter bal. § 8 ansvarlig for kollisjon, og skadelidte har etter bal. § 4 et direkte krav mot selskapet. Det er klart at selskapet må kunne ta stilling til ansvaret trafikkforsikringen har etter disse bestemmelsene. Spørsmålet er i hvilken utstrekning det kan binde skadevolder/sikrede.

For alminnelig ansvarsforsikring sier fal. § 7-6 annet ledd at:

Fremsettes krav om erstatning mot selskapet, skal dette varsle sikrede uten ugrunnet opphold og holde sikrede underrettet om den videre behandlingen av kravet. Selskapets innrømmelser overfor skadelidte binder ikke sikrede.

Bestemmelsen gjelder ikke tvungen ansvarsforsikring, men fal. § 7-7 sier at § 7-6 gjelder tilsvarende for tvungen ansvarsforsikring "i den utstrekning skadelidtes stilling ikke er særskilt regulert". Skadelidtes stilling er særskilt regulert i bal., men bal. sier ingenting om det spørsmålet som diskuteres her.

Dette er likevel ikke avgjørende; det følger uansett av NOU 1987:24 s. 159 at det også vil følge av alminnelige rettsgrunnsetninger at selskapet ikke kan binde sikrede under en ansvarsforsikring, f.eks. hvor sikrede selv må regne med å betale en del av skadelidtes krav. Nemnda forstår dette slik at selskapet ikke kan binde skadevolder f.eks. i forhold til en egenandel under forsikringen. Nemnda tar ikke stilling til om det samme må gjelde for evt. konsekvenser for sikrede av at selskapet erkjenner ansvar i form av premieforhøyelse, tap av bonus e.l., men peker på at ved forhøyelse av premien kan sikrede flytte forsikringen til annet selskap. Nemnda forstår saken slik at ansvarserkjennelsen ikke har noen konsekvenser for sikrede fordi den ikke fører til noe bonustap. I så fall har ansvarserkjennelsen kun konsekvenser for selskapets eget ansvar under trafikkforsikringen, og det er ikke noen grunn for sikrede til å bestride denne.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Andreas Pihlstrøm (næringsrepresentant).